

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN
VOORZITTER VAN DE TWEEDE KAMER

ARREST

nr. S/2012/0007 van 17 januari 2012
in de zaak 1011/0819/SA/2/0813

In zake:

■■■■■

verzoekende partij

tegen:

de deputatie van de provincieraad van **VLAAMS-BRABANT**

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Dany SOCQUET
kantoor houdende te 3080 Tervuren, Merenstraat 28
bij wie keuze van woonplaats wordt gedaan

verwerende partij

*Tussenkomende
partij :*

■■■■■,

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De vordering, ingesteld bij aangetekende brief van 17 mei 2011, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging en de vernietiging van het besluit van de deputatie van de provincieraad van Vlaams-Brabant van 24 maart 2011.

Met dit besluit heeft de deputatie het administratief beroep van de tussenkomende partij tegen de weigeringsbeslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Begijnendijk van 6 december 2010 ingewilligd.

De deputatie heeft aan de tussenkomende partij de stedenbouwkundige vergunning voorwaardelijk verleend voor het bouwen van zes wooneenheden in een woonerf.

Het betreft een perceel gelegen te ■■■■■ en met kadastrale omschrijving ■■■■■

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij heeft een nota betreffende de vordering tot schorsing ingediend en een afschrift van het administratief dossier neergelegd. De repliek in feite en in rechte van de tussenkomende partij betreffende de vordering tot schorsing is vervat in haar verzoekschrift tot tussenkomst.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare terechtzitting van 10 januari 2012, alwaar de vordering tot schorsing werd behandeld.

Kamervoorzitter Hilde LIEVENS heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Janina VANDEBROECK die loco advocaat Dany SOCQUET verschijnt voor de verwerende partij, is gehoord.

De verzoekende partij en de tussenkomende partij, hoewel behoorlijk opgeroepen, zijn niet ter zitting verschenen. Gelet op artikel 4.8.24 VCRO verhindert de afwezigheid van partijen de geldigheid van de zitting, en dus van de behandeling van de zaak, echter niet.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen van titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en van de bepalingen van het reglement van orde van de Raad, bekrachtigd door de Vlaamse Regering op 20 november 2009.

III. TUSSENKOMST

■■■■■ vraagt met een op 13 oktober 2011 ter post aangetekend verzoekschrift om in het geding te mogen tussenkomen.

De voorzitter van de tweede kamer heeft vastgesteld, met een beschikking van 8 november 2011, dat er grond is om het verzoek in te willigen en dat de verzoeker tot tussenkomst aangemerkt kan worden als belanghebbende in de zin van artikel 4.8.16, §1, eerste lid VCRO voor wat betreft de behandeling van de vordering tot schorsing.

IV. FEITEN

Op 19 maart 2010 (datum van het ontvangstbewijs) dient de tussenkomende partij bij het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Begijnendijk een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor *“het bouwen van zes wooneenheden in een woonerf”*.

Het perceel is, zo blijkt uit de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 7 november 1978 vastgestelde gewestplan ‘Aarschot-Diest’, gelegen in woongebied.

Naar aanleiding van het openbaar onderzoek, georganiseerd van 27 september 2010 tot en met 25 oktober 2010, wordt één bezwaarschrift ingediend.

De gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar heeft geen advies uitgebracht binnen de gestelde termijn.

De verzoekende partij weigert op 6 december 2010 een stedenbouwkundige vergunning aan de tussenkomende partij en overweegt hierbij het volgende:

“ ...

Door de reeds bestaande bebouwing en de reeds aanwezige infrastructuur is de structuur van het gebied gekend. Het voorgestelde project is niet opportuun en past (voorlopig) niet binnen de gemeentelijke plannen voor de opmaak van het RUP Centrum Betekom. Het college werkt momenteel aan mogelijke scenario's om dit binnengebied ruimtelijk te ontwikkelen. Het aansnijden van dit binnengebied via deze bouwaanvraag brengt een volwaardige en kwaliteitsvolle ontwikkeling van dit gebied in het gedrang. Het gemeentelijk ruimtelijk structuurplan laat toe om dit binnengebied te ontwikkelen om een bijkomend woonaanbod op de markt te brengen. Hierbij moet er rekening gehouden worden met een aangepaste typologie en architectuur in aansluiting op de kleinschalige bebouwing in het historisch centrum. Een duidelijke afbakening van wat hier ruimtelijk en architectonisch kan, wordt pas concreet na goedkeuring van het RUP Centrum Betekom. De haalbaarheid van deze bouwvraag is tevens afhankelijk van een bodemonderzoek. Dit bodemonderzoek is –zover de gemeente hiervan weet- nog niet uitgevoerd. Het college beschouwt het ingediende bezwaar als gegrond. De aangehaalde motivatie van het bezwaarschrift strookt met de aangevoerde argumenten door het schepencollege.

...”

Tegen deze beslissing tekent de tussenkomende partij op 20 december 2010 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

In zijn verslag van 3 maart 2011 adviseert de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar de verwerende partij om het beroep niet in te willigen en de stedenbouwkundige vergunning te weigeren met de volgende motivering:

“ ...

4. Art. 4.3.1. §2 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening vermeldt op welke wijze het vergunningverlenende bestuursorgaan de overeenstemming met een goede ruimtelijke ordening kan beoordelen en welke beginselen daarvoor in acht kunnen worden genomen. ER dient zowel naar de bestaande als naar de beleidsmatig gewenste ruimtelijke ontwikkelingen gekeken te worden.

...

Uiteraard functioneert dit perceel niet op zichzelf en dienen de stedenbouwkundige potenties van dit perceel, gelegen te midden van een binnenblok, onderzocht te worden in samenspraak met de omliggende terreinen en mogelijks het gehele binnenblok. Deze stedenbouwkundige oefening, waarbij onderzocht dient te worden op welke wijze een mogelijk inbreidingsproject in het bouwblok gerealiseerd kan worden ontbreekt. Hierdoor wordt de toekomstige ruimtelijke ontwikkeling van de kern in het gedrang gebracht.

Het voorgestelde project houdt geen rekening met de omliggende percelen en de gezamenlijke stedenbouwkundige potenties die van het binnenblok uitgaan. Het voorstel kan stedenbouwkundig gezien worden als een groep van 6 woningen die als een 'eiland' in het binnenblok liggen. Noch de typologie, noch de inplanting houden rekening met de onmiddellijke omgeving. De bestaande ruimtelijke structuur wordt niet als basis aangewend om tot een kwaliteitsvolle inbreiding van het binnenblok te komen. Het project creëert geen meerwaarde voor de kern van Betekom. Rond de projectsite bevinden zich nog restpercelen of restdelen van percelen die in de toekomst ontwikkeld kunnen worden.

Het beoogde project bestendigt het grondgebruik centraal in het bouwblok zodat een zware stedenbouwkundige hypotheek op de omliggende percelen wordt gelegd.

7. De aanvraag houdt geen rekening met de wachtgevel van de woning op het noordelijke gelegen aanpalende perceel. Evenmin kan uit een stedenbouwkundig en ruimtelijk onderzoek of de aanvraag zelf afgeleid worden of op termijn hiermee beter geen rekening gehouden kan worden. Ten noorden van de site ligt nog een mogelijke doorgang naar de [REDACTED]. Evenmin worden de potenties hiervan voor de toekomst onderzocht. Het project blokkeert deze mogelijkheden. Op de achterste perceelsgrens van de beoogde kavels staat een bakstenen muur. Achter deze muur liggen nog onbebouwde percelen die op hun beurt aansluiten op [REDACTED]. Ook hier worden de potenties niet onderzocht maar enkel gehypothekeerd. Het project, hoewel in overeenstemming met het gewestplanvoorschrift, is een gemiste kans. Het feit dat een aanvraag spoort met de geldende planvoorschriften, verleent de aanvrager geen subjectief recht op een vergunning. De vergunningverlenende overheid dient de goede plaatselijke ordening steeds in haar oordeel te betrekken.

Het is duidelijk dat de genomen opties in voorliggende project niet uitgaan van een kwaliteitsvolle stedenbouwkundige invulling op lange termijn.

...

De Vlaamse overheid heeft in samenspraak met het Agentschap Ruimte en Erfgoed (voorheen AROHM) een inspiratieboek uitgebracht met het thema 'dichter wonen', met daarin een hoofdstuk over het ontwikkelen van de binnengebieden van bestaande bouwblokken. De in dit boek weergegeven projecten kunnen als uitgangspunt gebruikt worden om tot een verantwoorde inbreiding te komen.

De aanvraag druist in tegen de algemene stedenbouwkundige beleidsvisies om de kernen te ontwikkelen en te versterken. Een algemene visie voor de site kan niet uit het project afgeleid worden. Uit het project kan wel afgeleid worden dat een verdere kwaliteitsvolle ontwikkeling van het binnenblok nog weinig realistisch is na realisatie van het beoogde project. De aanvraag is voorbarig.

8. Er is nauwelijks verschil in de typologie van de 6 wooneenheden. Alle beschikken over eenzelfde aantal slaapkamers. Het project leidt niet tot een gedifferentieerd woningaanbod. Verder is de ontsluiting van de woningen weinig verkeersveilig door de opritten te laten samenvallen met de nieuw gecreëerde voetweg.

Conclusie

De aanvraag komt niet in aanmerking voor vergunning, om volgende redenen:

- De bestaande ruimtelijke structuur wordt niet als basis aangewend om tot een kwaliteitsvolle inbreiding van het binnenblok te komen;*
- Het project creëert geen meerwaarde voor de kern van Betekom;*
- Rond de projectsite bevinden zich nog restpercelen of restdelen van percelen die in de toekomst ontwikkeld kunnen worden; het project bestendigt het grondgebruik centraal in het bouwblok zodat een zware stedenbouwkundige hypotheek op de omliggende percelen wordt gelegd;*
- Een algemene visie voor het binnenblok ontbreekt, of kan niet voldoende worden afgeleid of teruggevonden in het project. Hierdoor biedt het project geen garantie voor een verdere kwaliteitsvolle invulling; de aanvraag is voorbarig;*
- Het project slaagt er niet om een gedifferentieerd woningaanbod te creëren;*
- Verkeerstechnisch en inzake veiligheid toe kunnen bedenkingen gemaakt worden bij de beoogde ontsluiting van het woonerf in combinatie met de nieuw aangelegde voetgangers- en fietsersverbinding.*

Na de partijen te hebben gehoord op 24 maart 2011, beslist de verwerende partij op 24 maart 2011 om het beroep in te willigen en de stedenbouwkundige vergunning voorwaardelijk te verlenen en overweegt hierbij het volgende:

“ ...

Enkele jaren geleden, na stopzetting van een deel van deze activiteiten, werden de gebouwen op de brouwerijsite gesloopt. Door de sloping kwam het binnenblok vrij waardoor vanuit stedenbouwkundig standpunt dit deel van de kern ook opnieuw in aanmerking komt voor de verdere ontwikkeling van de kern. Recent werd een deel van de site bebouwd met [REDACTED] met bovengelegen appartementen en een parking voor 78 wagens.

...

Het betreffende perceel is vanuit stedenbouwkundig standpunt geschikt om een kernverdichting te realiseren op maat en schaal van de bestaande bebouwing in Betekom.

f) Het project voorziet in de oprichting van compacte en grondgebonden eengezinswoningen die geschakeld worden. Iedere wooneenheid heeft een garage en een tuin. Het aantal bouwlagen is beperkt tot 2. Dit type bebouwing is op maat en schaal van de kern van Betekom. Het volume van het gehele bouwblok is niet overdreven voor de kern. In de kern zijn meerdere grootschalige gebouwen aanwezig. Het perceel wordt optimaal benut. De aangrenzende percelen zijn geen eigendom van de aanvrager en zijn allemaal ontsluitbaar via de omliggende wegen. Het project hypothekeert de verdere ontwikkeling van de kern niet.

g) Bij de woningen 2, 3, 4 en 5 liggen de leefruimtes aan de achterzijde van de woning en worden deze ruimtes voorzien van voldoende daglicht. De keukens van woningen nr. 1 en 6 zijn niet voorzien van direct daglicht. De afstand tussen de achtergevel en de keuken is te groot om van voldoende lichtinval te spreken. Stedenbouwkundig betekent dit ook een verlevendiging ten opzichte van het woonerf. Momenteel zijn er geen ramen van leefruimtes gericht naar het woonerf. Door de keukens van woningen nr. 1 en 6 een raam in de voorgevel te geven, wordt de onderlinde relatie met het woonerf versterkt.

h) Woningen 1 en 6 beschikken over een voldoende grote tuin. Woningen 2, 3, 4 en 5 beschikken amper over een tuindiepte van 8m. Deze maat is aanvaardbaar op voorwaarde dat de terrassen integraal deel blijven uitmaken van de tuinzone en op termijn niet ingenomen worden door veranda's of aanbouwen bij de woning. Een tuinberging onder de vorm van een kastwand is voorzien voor elk van deze 4 woningen. Voor de tuinzones 2, 3, 4 en 5 kunnen, buiten het voorzien terras en de opbergkast, geen andere constructies, gebouwen of uitbreidingen aanvaard worden. Deze bouwbeperking dient in de notariële verkoopsakte opgenomen te worden.

i) In de tuinzones van woningen nr. 1 en 6 worden in de zijdelingse bouwvrije stroken aanzienlijke delen verhard. Deze verhardingen grenzen tot tegen de perceelsgrenzen. De verhardingen dienen minimaal 1m van de perceelsgrenzen verwijderd te blijven. De vrijgekomen stroken dienen groen aangelegd te worden.

j) Voor de ontsluiting van de kavels wordt gedeeltelijk gebruik gemaakt van de nieuwe doorsteekroute voor fietsers en voetgangers. Deze doorsteek is van algemeen belang voor de kern van Betekom. Op deze manier kunnen verkeersveilige parcours uitgezet

worden die de leefbaarheid van de kern ten goede komen. De gemeente hecht in haar ruimtelijk beleid veel belang aan deze verbinding naar de nabijgelegen scholen en sportinfrastructuur. Deze private doorsteek wordt bij voorkeur in de toekomst ingelijfd bij het openbare domein.

De oprijlaan is 4m breed, inclusief de doorsteek. Inzake veiligheid dient deze 1.8m brede strook gevrijwaard te blijven. Alle voorzorgsmaatregelen dienen getroffen te worden om conflicten tussen voetgangers, fietsers en de wagens te voorkomen. Achter de wagens die vóór de woningen geparkeerd worden, dient deze 4m brede ontsluitingsdoorgang te allen tijde vrij te blijven. Hiertoe dienen woningen nr. 1 en 6 1m naar achter opgeschoven te worden zodat de voortuinstrook 5.47m zal bedragen. Woningen nr. 4 en 5 dienen 0,5m ingekort te worden zodat de voortuinstrook 0,5m langer (in totaal 4.97m lang) wordt zonder dat de tuinzone verkleint.

k) Aan de vergunning kunnen niet enkel voorwaarden, maar ook lasten opgelegd worden. Tijdens de werken dient de doorsteekroute voor voetgangers en fietsers steeds toegankelijk te blijven over haar volle breedte van 1.8m. Alvorens de werken aan te vatten dient de doorsteekroute gratis en onbelast afgestaan te worden aan de gemeente om ingelijfd te worden bij het openbare domein. Hierbij dient een erfdiensbaarheid van doorgang (te voet en gemotoriseerd) voorzien te worden naar iedere woning.

De deputatie acht de aanvraag voorwaardelijk vergunbaar, om volgende redenen:

- Het project voorziet in een bebouwingstypologie die kenmerkend is voor de kern van Betekom;*
- Alle woningen beschikken over een minimale tuinzone;*
- De aangrenzende onbebouwde percelen zijn allemaal ontsluitbaar via de omliggende wegen; het project hypothekeert de verder ontwikkeling van de kern niet;*
- Door aan de vergunning specifieke lasten en voorwaarden op te leggen zal het project verenigbaar zijn met de plaatselijke goede ruimtelijke ordening.*

...

Dit is de bestreden beslissing.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

A. Ontvankelijkheid wat betreft de tijdigheid van het beroep

De bestreden beslissing werd, zo blijkt uit de stukken van het dossier, aan de verzoekende partij betekend per aangetekende brief van 26 april 2011.

Het door de verzoekende partij ingestelde beroep, bij aangetekende brief van 17 mei 2011, is dus tijdig.

B. Ontvankelijkheid wat betreft het belang en de hoedanigheid van de verzoekende partij

Standpunt van de partijen

De verwerende partij betwist het belang van de verzoekende partij. Zij stelt dat de verzoekende partij niet aanduidt op welke juridische grond de vordering wordt ingeleid. De verwerende partij stelt tevens dat de verzoekende partij haar procesbevoegdheid dient aan te tonen.

Beoordeling door de Raad

De Raad stelt vast dat de verzoekende partij het bij het dossier betrokken vergunningverlenende bestuursorgaan is en dus op grond van artikel 4.8.16, §1, 2° VCRO over het rechtens vereiste belang beschikt.

Tevens stelt de Raad vast dat het verzoekschrift eigenlijk vervat zit in de beslissing om in rechte te treden van 16 mei 2011. De verzoekende partij beschikt dan ook over de vereiste hoedanigheid om een vordering tot schorsing en vernietiging in te stellen bij de Raad.

C. Ontvankelijkheid wat betreft het voorwerp van het beroep

Standpunt van de partijen

De verwerende partij stelt dat het beroep onontvankelijk is, nu zij geen besluit kent van 26 april 2011. De verwerende partij stelt dat het besluit dat de verzoekende partij aanvecht, dateert van 24 maart 2011 en niet van 26 april 2011.

Beoordeling door de Raad

De Raad stelt vast dat de verzoekende partij in het inleidend verzoekschrift inderdaad meldt dat de bestreden beslissing dateert van 26 april 2011.

De Raad is evenwel van oordeel dat deze foutieve datum niets meer dan een materiële vergissing is die geenszins de onontvankelijkheid van het beroep tot gevolg kan hebben. Dit laatste niet in het minst nu de verzoekende partij, behoudens een verkeerde datering, het voorwerp en de draagwijdte van de bestreden beslissing correct aanduidt en tevens het bestreden besluit bij haar stukken voegt.

VI. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

Uit de samenlezing van de artikelen 4.8.13 VCRO en 4.8.16, §3, derde lid VCRO moet worden afgeleid dat een bestreden vergunningsbeslissing slechts bij wijze van voorlopige voorziening kan worden geschorst ter voorkoming van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel én wanneer hiertoe redenen voorhanden zijn.

A. Moeilijk te herstellen ernstig nadeel

Standpunt van de partijen

De verzoekende partij omschrijft het moeilijk te herstellen ernstig nadeel dat zij meent te lijden als volgt:

“ ...
Door dit project wordt er een onherroepelijke schade toegebracht aan de goede plaatselijke ordening. Dit project is niet uitgegaan van een kwaliteitsvolle stedenbouwkundige invulling op lange termijn. Deze aanvraag is door de ontwikkeling van de binnenblok (=kern van Betekom) van algemeen belang. Dit project zou ernstige schade toebrengen aan het algemeen belang.

...
In het geval van uitvoering van de hiermee zeer verregaande bouwwerken in dit binnengebied met een 'eilandprincipe' zoals eerder hierboven beschreven zou dit project ernstige schade toedienen aan de ruimtelijke structuur en ordening van Betekom-centrum zoals uitvoerig beschreven in het verslag van de PSA van 3 maart 2011. Het kan niet betwist worden dat dit project een ernstige en onherstelbare schade toebrengt aan dit binnengebied in Betekom-centrum.

Anderzijds staat het vast dat de te verwachten gemiddelde duur van de procedure inzake huidig beroep tot vernietiging ruimschoots toelaat aan de aanvrager om de werking in uitvoering van de bestreden beslissing en de hiermee gepaarde schade voor de aanpalende en het algemeen belang ver te laten vorderen, met alle risico's voor de betrokkenen en niet in het minst voor de omgeving vanden;

...”

De verwerende partij antwoordt hierop als volgt:

“ ...
Te dezen kan de verzoekende partij zich klaarblijkelijk niet verzoenen met de visie die achter de instemming zit van de toegekende stedenbouwkundige vergunning, doch het feit dat verzoekster niet akkoord kan gaan met de toegekende stedenbouwkundige vergunning en er een andere toekomstvisie voor het betreffende binnengebied op nahoudt, is het volle recht van de verzoekende partij, doch verschaft haar nog geen MTHEN.

Immers in hoofde van een bestuurlijke overheid kan er enkel sprake zijn van een persoonlijk moeilijk te herstellen ernstig nadeel, indien de bestreden beslissing de uitoefening van de overheidstaak en de bestuursopdracht waarmee die overheid belast is, verhinderd of in ernstige mate bemoeilijkt en indien de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing de werking van haar diensten in die mate in het gedrang zou brengen dat zij haar taken als overheid niet meer zou kunnen uitoefenen; verzoekster toont nergens aan dat zij in zulke toestand zou worden geplaatst.

Uit de lezing van het verzoekschrift blijkt enkel dat verzoekster een andere visie heeft op de ontwikkeling van Betekom-centrum en dat de toekenning van een stedenbouwkundige vergunning voor de oprichting aldaar van 6 wooneenheden niet strookt met haar eigen visie op de verdere stedenbouwkundige ontwikkeling van het centrum.

...”

De tussenkomende partij voegt hieraan enkel nog het volgende toe:

“
...

De aard en de omvang van het te verwachten nadeel is niet of onvoldoende in concreto uitgewerkt. Daarboven stelt men dat betreffend project ernstige schade “zou” toebrengen aan het algemeen belang; zou is een eventualis, men is niet zeker.

”
...

Beoordeling door de Raad

In de memorie van toelichting wijst de decreetgever erop dat het begrip ‘moeilijk te herstellen ernstig nadeel’ eveneens wordt gehanteerd binnen het schorsingscontentieux van de Raad van State en dat vermeld begrip, voor wat de mogelijkheid tot schorsing in procedures voor de Raad voor Vergunningsbetwistingen betreft, in diezelfde zin mag worden begrepen (*Parl. St. VI. Parl, 2008-2009, nr. 2011/1, p. 222, nr. 627*).

Dit betekent dat de Raad slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing zal overgaan op voorwaarde dat de verzoekende partij aantoont:

- a. dat zij bij een eventuele tenuitvoerlegging een persoonlijk ernstig nadeel zal ondervinden, wat inhoudt dat zij de aard en de omvang van het te verwachten nadeel in concreto dient aan te duiden,
- b. en dat dit nadeel moeilijk herstelbaar is.

Dit alles moet de verzoekende partij doen aan de hand van concrete feiten en gegevens opgenomen in het inleidend verzoekschrift. Met later bijgebrachte feiten of stukken kan, gelet op artikel 4.8.22 VCRO, géén rekening worden gehouden. Bovendien moet het aangevoerde ernstig nadeel een rechtstreekse oorzaak hebben in de bestreden beslissing.

In hoofde van een bestuurlijke overheid (zoals de verzoekende partij) kan er slechts sprake zijn van een persoonlijk moeilijk te herstellen ernstig nadeel indien de bestreden beslissing de uitoefening van de overheidstaak of de bestuursopdracht waarmee zij belast is, verhindert of in ernstige mate bemoeilijkt en indien de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing de werking van haar diensten in die mate in het gedrang zou brengen dat zij haar taken als overheid niet meer zou kunnen uitoefenen. Het nadeel van een bestuurlijke overheid kan daarom niet zonder meer gelijkgeschakeld worden met het nadeel dat private natuurlijke personen of rechtspersonen dienen aan te tonen.

De Raad stelt vast dat de verzoekende partij nalaat voldoende concrete en precieze gegevens aan te reiken die de Raad toelaten om de ernst en het persoonlijk karakter van het ingeroepen nadeel, meer specifiek het toedienen van ernstige schade aan de ruimtelijke structuur en ordening van Betekom-centrum, daadwerkelijk te onderzoeken en vervolgens te beoordelen.

De verzoekende partij heeft duidelijk een andere visie op de invulling van het binnengebied. In zoverre de verzoekende partij daarmee verwijst naar de beoordeling van de goede plaatselijke ordening en daarbij kritiek geeft op de motivering van de bestreden beslissing, dient de Raad vast te stellen dat dit niet kan beschouwd worden als een nadeel in de zin van artikel 4.8.13 VCRO maar als een argument dat betrekking heeft op de eventuele onwettigheid van de bestreden beslissing en dus niet dienstig kan worden ingeroepen om de ernst van het moeilijk te herstellen nadeel aan te tonen. De mogelijke onwettigheid van de bestreden beslissing, wat de beoordeling van de goede ruimtelijke ordening betreft, is immers een discussie over de grond van de zaak en levert op zich geen nadeel op voor de verzoekende partij dat voldoende ernstig is om de schorsing te verantwoorden.

Het feit dat de verzoekende partij als plaatselijke overheid bevoegd is voor de ruimtelijke ordening op haar grondgebied en het feit dat het vergunningenbeleid van de verzoekende partij door de administratieve hogere overheid in een bepaald geval wordt doorkruist, op zichzelf onvoldoende om van een ernstig nadeel in de zin van artikel 4.8.13 VCRO te gewagen.

De uiteenzetting van de verzoekende partij, haar andersluidende visie op de ontwikkeling van het binnengebied, bevatten geen afdoende concrete en precieze gegevens die aannemelijk maken dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing haar een ernstig nadeel kan berokkenen. Er zijn evenmin redenen om na te gaan of de ingeroepen redenen, ongeacht de duurtijd van de door te lopen procedure bij de Raad, tevens moeilijk te herstellen zijn.

Er is dan ook niet voldaan aan de in artikel 4.8.13 VCRO gestelde voorwaarde dat een bestreden vergunningsbeslissing slechts bij wijze van voorlopige voorziening kan geschorst worden ter voorkoming van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel.

Deze vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen.

B. Redenen die de schorsing rechtvaardigen

Aangezien in het vorige onderdeel werd vastgesteld dat de verzoekende partij niet voldoende aannemelijk maakt dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing haar een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen, is een onderzoek van de redenen die de schorsing van de bestreden beslissing kunnen rechtvaardigen niet aan de orde.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. De vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing wordt verworpen.
2. De uitspraak over de kosten wordt uitgesteld tot de beslissing ten gronde.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting op 17 januari 2012, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, tweede kamer, samengesteld uit:

Hilde LIEVENS, voorzitter van de tweede kamer,

met bijstand van

Eddie CLYBOUW, griffier.

De griffier,

De voorzitter van de tweede kamer,

Eddie CLYBOUW

Hilde LIEVENS